

Beliggenhed. Medens de naturlige Forhold vel forsaavidt ere gunstige for den derboende Fiskerbefolkning, som den, alt som Wind og Veir er, kan drive det lokale Fiskeri til forskjellige Sider, og Byen derfor ogsaa er Landets største Fiskerleie, mangler den og kan, som oplyst i Lovforslagets Motiver, ikke erholde, hvad der for enhver Søjlbjæstads er Hovedbetingelsen for dens Opkomst, en Havn. Søværts staar Slagen derfor kun ved Vaade og andre smaa Fartøier (og kun om Sommeren) i Forbindelse med den øvrige Verden. Søvrigt maa Forsendelsen af Fisk, den eneste Vare, Behoerne producere, og Tilførslen til Byen, som omfatter omtrent alle Forbrugsgjenstande undtagen Fisk, ske ad en Landevei, hvis nærmeste $2\frac{3}{4}$ Mil paa Grund af de naturlige Forhold hidtil har været af en meget slet Beskaffenhed. Og selv om man fik bemeldte Veistykke grundforbedret, vilde Slagens Kjøbstad dog forsaavidt være langt ugunstigere stillet end enhver anden Kjøbstad, som Natur- og Befolkningsforholdene paa en Strækning af ca. 5 Mil Syd for Byen ere af en saadan Beskaffenhed, at al den Fisk, der skal afsættes landværts, maa føres til Frederikshavn, ligesom de Jødemidler og andre Forbrugsgjenstande, der skulle tilføres Byen, maa hentes i en omtrent lignende Afstand. Men en saa lang Landveistransport vil selv ad gode Veie altid medføre store og for mange Varer usforholdsmæssig store Udgifter. Til Oplysning om, hvilken Indflydelse Veilængden for Tiden har paa Varepriserne, skal man henvise til Bilag II. og kun eksempelvis fremdrage, at Fragten om Vinteren pr. Ase over Land andrager pr. Centner 1 Kr. for Kjøbmandsvarer og 75 Ø. for grove Varer, og at Forsendelsen af Fisk med Vogn til Frederikshavn koster $1\frac{1}{2}$ Ore pr. Ød. Naar hertil kommer, at selve Forsendelsesmaaden forringer Fiskens Værdi saa meget, at naar Prisen paa Fisk i Frederikshavn er 9 à 10 Ore pr. Ød., kan der i Slagen kun faas 5 Ø., er det indlysende, hvor vanstelig Slagboerne med de nuværende Kommunikations-

midler ere stillede, og hvilket Gode en Jernbane til Frederikshavn vilde være for dem med Hensyn til at skaffe dem højere Betaling for deres Varer og lavere Priser paa deres Fornødenheder. Det forekommer Fler-tallet, at der alene heri ligger en stærk Opfordring for Staten til paa en exceptionel Maade at komme den saa ugunstig stillede By til Hjælp. Det vil erindres, at Staten hyppigt og ved langt mindre betydende Fiskerleier er traadt hjælpende til ved Anlægget af Fiskerihavne. Det kan derfor næppe betvivles, at man, hvis Taler her var om et saadant Anlæg, ikke vilde negte at give et betydeligt Tilskud. Da det imidlertid, som ovenanført, ikke er muligt at skaffe Slagens store Fiskerbefolkning en saadan Havn, turde den have Krav paa, at Staten bidrager til, at den erholder det Kommunikationsmiddel, som for den er Betingelsen for Fiskeriets Opsving. Der er derhos andre Grunde, der særlig tale for, at man hjælper Slagen.

Slagboerne have altid ført en majsommelig Tilværelse. Men denne truer med i flere Henseender at blive endnu ugunstigere. Til Vansteligheden med at faae en nogenlunde ordentlig Pris for Fisken og til den høie Pris paa alle Fornødenheder komme de forandrede Skibsartsforhold, der efterhaanden forringe den tidligere saa betydningsfulde Udgang til gennem Strandingerne at blive forsynet med billigt Bygningstømmer, Brændsel m. m. Naar man derhos tager i Betragtning, at det Opsving, Kommunikationsmidlerne de fleste andre Steder tage, gjør Slagboernes lidet heldige Forhold endnu mere fremtrædende, lader det sig ikke nægte, at der er en Fare for, at Byen, naar man ikke kommer den til Hjælp, vil gaa tilbage, idet Fiskerbefolkningen efterhaanden søger andetsteds hen. Men hermed kan Landet ikke være tjent. Foruden at Staten er interesseret i, at det lokale Fiskeri behørig udnyttes, gjør Hensynet haade til Redningsvæsenet og til Flaadens Forsyning med dhgtige Søfolk det ønskeligt at kunne